

ΕΤΟΣ 67ον

10 Φεβρουαρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (3428)

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΟΥ ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΠΟΙΜΕΝΑ

Πόσες, άραγε, φορές θά είχε διαβάσει ο σήμερα έορταζόμενος άγιος ιερομάρτυς Χαράλαμπος τίς ποιμαντικές έπιστολές του άποστόλου Παύλου προς τους άποστόλους Τιμόθεο και Τίτο. Άμέτρητες φορές θά είχε σταθει και στο σημερινό άποστολικό άνάγνωσμα από τή δεύτερη έπιστολή προς τόν Τιμόθεο, όπου ο Παύλος θέτει τά θεμέλια τής ζωής του άληθινου ποιμένα. Πάνω σ' αυτά τά θεμέλια έχτισε τήν ιερατική του διακονία και ο άγιος Χαράλαμπος και έτσι έγινε «στύλος άκλόνητος τής Έκκλησίας Χριστου και λύχνος άείφωτος τής οικουμένης».

Πατέρας και πρότυπο

Ο άληθινός ποιμένας πρώτα από όλα είναι ένας στοργικός πατέρας, πού θέλει νά άπευθύνεται σε κάθε «πρόβατό» του μέ τήν προσφώνηση «τέκνον μου». Τήν τρυφερότητα τής φράσης του Παύλου δέν τήν αφήνει άσχολίασθη ο έπίσης άληθινός ποιμένας ιερός Χρυσόστομος λέγοντας: «Μετά πολλής φιλοστοργίας τήν παραίνεσιν προσάγει, καλώντας τόν Τιμόθεο όχι άπληώς τέκνον, αλλά τέκνον έμόν. Και σ' αυτή τή στοργή στηρίζει και τήν προτροπή: " Αν είσαι παιδί μου, μιμήσου τόν πατέρα».

Τό χρυσό στόμα τής Έκκλησίας έπισημαίνει τό μυστικό κλειδί τής ποιμαντικής του άποστόλου, πού δέν είναι τόσο ή διδασκαλία μέ τά λόγια όσο μέ τό παράδειγμα. Ο άπόστολος Παύλος γράφει τήν έπιστολή του όχι από τό άνετο γραφείο του αλλά μέσα από τή φυλακή, «κακοπαθών μέχρι δεσμών ως κακούργος». Και μόνο αυτή τή φράση νά έγραφε προς τόν Τιμόθεο, θά ήταν άρκετή γιά νά άποτελέσει τό πιό ύψηλό σεμινάριο ποιμαντικής. «Δέν ύπάρχει», λέει ο Χρυσορρήμων, «μεγαλύτερη πηγή θάρρους γιά τόν μαθητή πού παλεύει στή θάλασσα από τό νά δει τόν δάσκαλό του νά ναυαγει και νά σώζεται. Άνάλογο κουράγιο παίρνει ο στρατιώτης στόν πόλεμο βλέποντας τόν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10)

Ἀγωνιστές καί ἀθλητές τοῦ Χριστοῦ

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καί ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καί ἐτέρους διδάξει. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δόξῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεισι ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγεμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

στρατιγὸ νά τραυματίζεται καί νά συνεχίζει τόν ἀγώνα. Ἔτσι καί ὁ Τιμόθεος, ἀκούγοντας ὅτι ὁ Παῦλος, πού μέ τό κήρυγμά του ἐξουσίαζε ὅλη τήν οἰκουμένη, βρίσκεται σέ δεσμά καί σέ θλίψεις, χωρίς μάλιστα νά ἀπελπίζεται πού ὅλοι οἱ δικοί του τόν ἐγκατέλειψαν, θεωρεῖ φυσικό τό νά πάθει κι αὐτός τὰ ἴδια κακοπαθώντας γιά τόν Χριστό».

Στρατιώτης, ἀθλητής καί γεωργός

Φυσικά ὁ ποιμένας πρέπει νά ἔχει καί τή μεταδοτική ἰκανότητα τῆς διδασκαλίας διὰ τοῦ λόγου, ἀφοῦ «ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δέ ἀκοή διὰ ῥήματος Θεοῦ» (Ρωμ. 10,17). Καί ὁ ὑπεραιωνόβιος μιμητής τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἅγιος Χαράλαμπος, πρὶν ἀξιώθει τοῦ μαρτυρικοῦ τέλους, μιὰ ζωὴ «τρανώς τήν ὀρθόδοξον πίστιν ἀνεκήρυττε», ὀδηγώντας ἀπό τήν πλάνη τῶν εἰδώλων στήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ πληθὸς σωζομένων. Ἡ μεγαλύτερη ὅμως δόξα τοῦ κηρύγματος εἶναι «τό ὑπέρ Χριστοῦ πάσχειν». Ἐδῶ ὁ Ἀπόστολος ἀριστοτεχνικά χρησιμοποιεῖ τίς εἰκόνες τοῦ στρατιώτη, τοῦ ἀθλητῆ καί τοῦ γεωργοῦ. Καί οἱ τρεῖς κοπιάζουν, ὁ καθένας γιά τόν δικό του σκοπὸ.

Ὁ στρατιώτης ἴσως χρειαστεῖ νά θυσιάσει καί τή ζωὴ του. «Κι ἂν κάτι τέτοιο δίνει μεγάλη δόξα στόν στρατιώτη πού ὑπηρετεῖ ἐπίγειο βασιλιά», λείει ὁ ἅγιος Ἰωάννης, «πόσο μεγαλύτερη δόξα ἀποτελεῖ τό νά εἶσαι στρατιώτης τοῦ ἐπουρανοῦ Βασιλέως Χριστοῦ καί νά κακοπαθεῖς γιά τό θέλημά του!» Μέσα στά δεσμά τῆς φυλακῆς ὁ πιστός στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολος Παῦλος ἀξιώθηκε δόξα ἀσύγκριτα μεγαλύτερη καί ἀπό τή δόξα τοῦ αὐτοκράτορα Νέρωνα: «Ποιοὶ ἦταν λαμπρότεροι;» ρωτᾷει ρητορικά τό χρυσοῦ στόμα τῆς Ἐκκλησίας. «Ὁ ἐν δεσμοῖς νικῶν ἢ ὁ ἐν ἀθουργίδι νικώμενος; Ὁ ἀθυσσοδεμένος Παῦλος νικούσε, ἐνῶ ὁ ντυμένος τῇ βασιλικῇ ἀθουργίδα ἦταν ὁ ἥττημένος».

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου, Τιμόθεε, νά δυναμώνεσαι μέ τήν χάριν πού ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καί ἐκεῖνα πού ἄκουσες ἀπό ἐμέ ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων, αὐτά νά ἐμπιστευθῆς εἰς πιστοῦς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι θά εἶναι ἱκανοί νά διδάξουν καί ἄλλους. Σὺ λοιπόν, κακοπάθησε σάν καλός στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κανείς πού ὑπηρετεῖ εἰς τόν στρατόν δέν ἐμπλέκεται εἰς βιοτικές ὑποθέσεις, διὰ νά γίνῃ ἀρεστός εἰς ἐκεῖνον πού τόν ἐπεστράτευσεν. Καί ἐάν κανείς μετέχῃ εἰς ἀγῶνας, δέν στεφανώνεται, ἐάν δέν ἔχῃ ἀγωνισθῆ σύμφωνα πρὸς τοὺς κανόνες. Ὁ γεωργός πού κοπιάζει, πρέπει πρῶτος νά παίρῃ μέρος ἀπὸ τοὺς καρπούς. Κατάλαβε αὐτά πού λέγω. Εἶθε ὁ Κύριος νά σοῦ δίνη σύνεσιν εἰς ὅλα. Ἐνθυμοῦ τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀναστημένον ἀπὸ τοὺς νεκρούς, καταγόμενον ἀπὸ τόν Δαυῖδ, σύμφωνα μέ τό εὐαγγέλιον πού κηρύπτω, διὰ τό ὅποιον κακοπαθῶ ἀλυσσοδεμένος σάν κακοῦργος, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι δεμένος. Διὰ τοῦτο τὰ ὑπομένω ὅλα πρὸς χάριν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, διὰ νά τύχουν καί αὐτοί τῆς σωτηρίας πού προέρχεται ἀπὸ τόν Χριστόν Ἰησοῦν μέ δόξαν αἰώνιον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἀπερίγραπτοι σίγουρα ἦταν, ὄχι ἀπλῶς οἱ κόποι, ἀλλῆ καί τὰ φρικτά μαρτύρια πού ὑπέστη καί ὁ ὑπέργηρος ἅγιος Χαράλαμπος γιά τόν Χριστό. Ἀκολουθώντας τήν προτροπή τοῦ Ἀποστόλου, δέν παραιτήθηκε μόνο ἀπό τίς κοσμικές μέριμνες, γιά νά ἀρέσει στόν Χριστό πού τόν στρατολόγησε, ἀλλῆ ἀφιέρωσε ὀλόκληρο τόν ἑαυτό του στή θεοφιλή ἱερατική του διακονία. Κέρδισε καί τὰ δύο στεφάνια, τῆς ἱερωσύνης καί τῆς ἀθλήσεως, γιατί «ἠθλήσε νομίμως, τόν θεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος», ὅπως ἴσχει ἕνα τροπάριό του. Πῶς νά μὴν ἦταν νόμιμη ἡ ἀθλήσή του, ὅταν τίποτε δέν ἐπεδίωξε γιά τή δική του ἀνάπαυση καί τιμή, ἀλλῆ γεμάτος ταπείνωση καί ἀγάπη ἀκόμη καί γιά τοὺς διώκτες του θυσιάσε τὰ πάντα καί στό τέλος καί τή ζωή του γιά τή δόξα τοῦ Χριστοῦ;

Ἀπολαβές καί καρποί τῆς Ἀνάστασης

Ὁ ἀληθινός ὄμως ποιμένας, ἐκτός ἀπὸ τό ἐπίπονο καί ἐνίοτε αἱματηρό χρέος τῆς νομίμου ἀθλήσεως, ἔχει καί δικαιώματα καί ἀπολαβές, τίς ὁποῖες μπορεῖ νά γευθῆ καί ἀπὸ αὐτή τή ζωή. Ὁ Θεός δέν ἀφήνει χωρὶς παρηγορίες, ὑλικές καί πνευματικές, τοὺς πιστοὺς ἐργάτες τοῦ ἀμπελῶνα τῆς Ἐκκλησίας του. Κορυφαία βέβαια παρηγορία εἶναι νά βλῆπει ὁ ποιμένας ψυχές νά σώζονται μέσα ἀπὸ τή διακονία του, ὅπως ἀξιώθηκε ὁ ἅγιος Χαράλαμπος νά δεῖ πρῶτον εἰδωλοπῆαρες νά παίρνουν ἀκόμη καί στεφάνι μαρτυρίου ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τό δικό του παραδειγμα.

10 Φεβρουαρίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Χαράλαμπος ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ († 202).

Ἀναστασιος Ἱεροσολύμων. Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ΄ αἰ.).

Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. β΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ιε΄ 21-28.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Φεβρουαρίου, Τελώνου καί Φαρισαίου.

Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιη΄ 10-14.

Καί δέν εἶναι παράδοξο, τό νά δίνει τέτοιους καρπούς τό παράδειγμα τῶν ἀληθινῶν ποιμένων, ὅταν αὐτοί στηρίζονται στή μνήμη καί στήν ἀκατανίκητη δύναμη τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ. Ὁ πρῶν διώκτης τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ καί τώρα Ἀποστόλός του εἶναι ὁ καταλλήλοτερος καί ἐγκυρότερος μάρτυρας αὐτῆς τῆς ἀλήθειας. Ὁ δέ διάδοχός του ἅγιος Χαράλαμπος χαριτώθηκε νά τελέσει ὁ ἴδιος ἀνάσταση νεκροῦ δοξάζοντας τήν τοῦ Χριστοῦ Ἀνάσταση.

Νά, γιατί ὁ φυλακισμένος ἀπόστολος Παῦλος μπορεῖ νά ἔχει δεμμένα τά χέρια καί τά πόδια, ἀλλᾶ κανεῖς δέν μπορεῖ νά τοῦ δέσει τό ἅγιο στόμα του, μέ τό ὅποιο συνεχίζει νά χαρίζει σέ τόσες ψυχές ἀνάσταση καί ἐλευθερία ἀπό τήν πλάνη γράφοντας τίς θεοφώτιστες ἐπιστολές του.

Ἄρχιμ. Β.Λ.

Ἀναθεωρημένη πολυτελής ἔκδοση

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

**Πράξεις καί Ἐπιστολαί τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
καθ' ὅλον τό ἔτος ἐπ' ἐκκλησιαίς ἀναγινωσκόμεναι**

(σχήμα 17Χ24 ἐκ., σελ. 448)

Ἡ ἀναθεωρημένη πολυτελής λειτουργική ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας περιλαμβάνει τίς ἀναγινωσκόμενες περικοπές τῶν λατρευτικῶν ἐκκλησιαστικῶν συνάξεων ὀλόκληρου τοῦ ἔτους, ἀκόμη δέ τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος, τῶν ἑορτῶν τοῦ μνηολογίου καί τῶν ἱερῶν τελετῶν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
